Parlem de cançons?

written by Patricia González | 21 de July de 2023

Dialogar sobre les lletres de les cançons ens prevé i ens diverteix

Durant l'estiu ens trobem en nombroses situacions on podem compartir moments relaxats i divertits amb la família, amics i amigues que enriqueixen les nostres vides i ens fan sentir molt més feliços. Una acompanyant habitual d'estos moments estivals sol ser la música que en esdeveniments com festivals o concerts a l'aire lliure sol ser de caràcter popular.

En moltes converses es pot escoltar molts pares i mares que es mostren preocupats per la quantitat de persones que segueixen cantants que es presenten de forma pública amb actituds agressives i que, de vegades, reflecteixen estes actituds en lletres de cançons que justifiquen i toleren la violència o que promouen un model de relacions en què la violència resulta atractiva i en què hi ha menyspreu i coacció.

Fent la mirada enrere, podem vore que això ha passat sempre; les lletres de les cançons populars han sigut un reflex de la societat. De fet, al llarg de la història podem trobar cançons populars les lletres de les quals celebren el desenfrenament previ a la quaresma cristiana, temes famosíssims amb un caire obertament racista o altres

que justifiquen la violència de gènere. Al mateix temps, **sempre hi ha hagut cançons que a les seues lletres contenen temes que milloren les vides de les persones**, basats en l'amor, la solidaritat, l'amistat o la superació de situacions complexes. Si reflexionem sobre això arribem a una conclusió clara: **no és el tipus de música ni el seu origen el que transmet la violència, sinó la lletra de les cançons**. Per això no hauríem de desqualificar per esta causa cap gènere musical.

Des d'ací llançe la proposta d'aprofitar estos moments distesos que les vacances ens ofereixen per a dialogar amb les nostres amistats, familiars, fills i filles sobre què diuen les cançons que s'escolten més. És important, això sí, que ho fem des del diàleg igualitari, amb arguments vàlids i amb solidaritat, tenint en compte que totes i tots hem ballat a la fresca cançons les lletres de les quals són prou reprovables. Dialogar-hi ens ajudarà a millorar el criteri per al gust per la música i les relacions; això ens farà persones més crítiques i, a més, ens divertirà conéixer i analitzar el contingut, què diuen les lletres i pensar-ne l'origen. Resultarà important, a més, que evitem el llenguatge de l'ètica, que no transforma, perquè es queda en la queixa, tret que vaja acompanyat de desig. Podem acompanyar estos diàlegs amb la creació de *playlists* compartides plenes de temes atractius i excitants que ens fan saltar, gaudir de la música i del ball només sonen els primers acords i les lletres dels quals transmeten els millors valors.

[Imatge: Freepik]